

За разлику од земаља са демократском локалном традицијом и организацијом, Француска је земља са јаком централизацијом власти и у њој нема праве локалне самоуправе, него је то више локална управа подређена контроли централне државне власти. У систему Француске локалне организације постоје две локалне заједнице: општине и департмани, при чему су општине самоуправне заједнице (истина, ограничене) док су департмани као административне јединице облици деконцентрације управне власти. Француска општина има двоструки карактер јер је и децентрализована локална заједница али и административно-територијална јединица тако да се у њој обављају поред изворних, локалних (којих је мање) и они други, важнији и пренесени послови које на њих преносе државни органи. Најважнији представнички орган у општини је општински савет (*conseil municipal*) или веће које бирају грађани непосредно. То тело углавном одлучује о локалним финансијама, односно порезима, утврђује општински буџет, организује локалне јавне службе, одлучује о управљању имовином општине и њеном задужењу и др. Иако је савет представничко тело, он нема развијену и самосталну нормативну функцију, мање уређује локалне односе а више доноси акте за спровођење закона на територији општине. Извршну власт у општини врши председник – градоначелник кога бира савет (заједно са још 2 до 13 делегата који му помажу у извршним пословима) на време од шест година и он је истовремено и представник државе и административни старешина локалне управе.

Департман (округ) је други степен локалне организације и управљања у Француској са донекле сличном структуром власти коју оличавају генерални савет (*conseil general*) као представничко тело које управља пословима департмана), департманска комисија (као посебан орган управе и саветодавно тело) и префект као највиши орган (именује га председник Републике) који је представник владе у округу и у том својству представља државне интересе и врши управни надзор над територијалним заједницама.

Сви ови бројни и разноврсни облици локалне самоуправе у свету се деле или класификују према разним мерилима па се тако могу уочити (у нашој литератури) неки карактеристични типови, односно поделе и то:

1) једностепену двостепену и вишестепену (према броју или степену локалних јединица);